

عنوان مقاله:

گونه شناسی و تحلیل انتقادی رویکردهای تاریخی نگر اندیشمندان معاصر در فهم قرآن

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات اندیشه معاصر مسلمین، دوره 4، شماره 7 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمد مولوی - دانشیار دانشگاه بین المللی امام خمینی ره

حمید ایماندار - استادیار دانشگاه شیراز

حسن زرنوشه فراهانی - استادیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

دیدگاه ها متعدد و بعضا متناقض از مفهوم و گستره تاریخی نگری در تفسیر متن وحیانی در اندیشه دانشمندان معاصر دین پژوه، لزوم گونه شناسی، تحلیل و تنقیح دیدگاه ها برای ارائه رویکردی اعتدالی و ضابطه مند را منجر شده است. سه رویکرد «تاریخی نگری به معنای تکوین متن وحیانی در بستر تاریخ»، «شکل گیری قرآن کریم تحت سیطره فرهنگ عربی» و «تاریخ مندی برگرفته از مبانی هرمنوتیک فلسفی» از مهمترین رویکردهای چالش برانگیز در میان معاصران است. پژوهش پیش رو با روش توصیفی تحلیلی نشان داده است که تاریخی نگری در صورتی مقبول است که صرفا به مثابه رویکرد معرفتی، مبین قرائن تاریخی مقارن عصر نزول باشد و به هویت عینی اصل متن وحیانی خدشه وارد نکند. همچنین نشان داده است که برخی گونه های فهم تاریخی متن همچون «تفسیر با ابزار هرمنوتیک فلسفی» و یا «تفسیر ادبی معاصر» در برخی تقاریر آن به خاطر وجود اشکالاتی باید تصحیح و تعدیل گردد. ازاین رو، قرآن کریم در عین ناظر بودن بر واقعیت های عینی زندگی مخاطبان عصر نزول، واجد هویتی ماورائی و معلول مشیت الهی است و نه معلول متغیرهای بشری تا با دگرگونی آنها تحول یابد.

کلمات کلیدی:

تحلیل انتقادی، تاریخی نگری، هرمنوتیک فلسفی، تفسیر ادبی قرآن، اندیشمندان معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1389612>

